

Sygn. akt II Cz 66/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Irena Dobosiewicz

Sędzia SO Bogumił Goraj

Sędzia SO Maria Leszczyńska(spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 lutego 2015 r. sprawy z wniosku **B. H.**

z udziałem (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału

Cywilnego z siedzibą w Tucholi

z dnia 15 października 2014 r. sygn. akt. VI Ns 196/13

postanawia:

oddalić zażalenie

II Cz 66/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Tucholi w sprawie z wniosku B. H. z udziałem (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P. o ustanowienie służebności postanowieniem z dnia 15.X.2014r. oddalił wniosek i zasądził od wnioskodawcy B. H. na rzecz uczestnika (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 2.257,00 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt siedem 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 257,00 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądził od wnioskodawcy B. H. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świeciu na kwotę 621,19 zł (sześćset dwadzieścia jeden 19/100 złotych) tytułem kosztów sądowych.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wskazał Sąd I instancji, że uznał sprzeczność interesów stron w niniejszym postępowaniu i o jego kosztach orzekł na podstawie art. 520§ 2 k.p.c. i przepisów- § 2 i § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (punkt 2 postanowienia). Zasądzone zatem od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę wynagrodzenia pełnomocnika uczestnika (240 złotych) wraz z uiszczoną opłatą skarbową od pełnomocnictwa (17 złotych) oraz kwotę 2000 zł tytułem uiszczonych przez uczestnika kosztów sądowych stanowiących zaliczkę na wynagrodzenie biegłego. Nadto w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. zasądzone od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa kwotę 621.19 zł stanowiącą część wynagrodzenia biegłego, na

którą nie wystarczyło zaliczki uiszczonej przez uczestnika (pkt. 3 postanowienia).

Zażalenie na powyższe wniósł wnioskodawca.

Zarzucał naruszenie przepisu postępowania to jest art. 520 § 2 kpc, § 2 i 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych poprzez ich zastosowanie i obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania i nakazanie ich zwrotu uczestnikowi oraz na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świeciu w przypadku braku do tego podstaw, naruszenie art. 520 § 1 kpc poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania i nakazanie ich zwrotu uczestnikowi oraz Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Świeciu w przypadku braku do tego podstaw, naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 102 w zw. z art. 13 §2 kodeksu postępowania cywilnego, przez jego niezastosowanie, polegające na bezpodstawnej odmowie przyjęcia, że w okolicznościach stanu faktycznego niniejszej sprawy zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający nieobciążenie wnioskodawcy obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania, które to naruszenie mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe wniósł o: zmianę postanowienia z dnia 15 października 2014 r. w części tj. w zakresie punktu 2 i 3 i odstąpienie od obciążania wnioskodawcy kosztami postępowania, zasądzenie od Uczestnika na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Ewentualnie, na wypadek nie uwzględnienia powyższego wniosku, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji i pozostawienie sądowi I instancji rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego, a w przypadku rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przez sąd II instancji, wniósł o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego, w

tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że w przedmiotowej sprawie interesy zainteresowanych były sprzeczne i w konsekwencji w zakresie kosztów zastosował przepis art. 520§2 k.p.c.

Wykładnia zawarta w art. 520§2 i 3 kpc pojęcia sprzeczności interesów może budzić wątpliwości, skoro jednak przepis ten odnosi się do rozliczenia kosztów pomiędzy uczestnikami, tj. osobami, których praw dotyczy wynik postępowania (art. 510§1 kpc), to reguły wykładni systemowej i logicznej pozwalają przyjąć, że sprzeczność interesów zachodzi wtedy, gdy postanowienie kończące postępowanie w sprawie może wywrzeć wpływ dla jednych zainteresowanych na zwiększenie, a dla innych na zmniejszenie sfery ich uprawnień np. w sprawie o ustanowienie drogi pomiędzy występującymi z takim wnioskiem a właścicielem nieruchomości, która ma zostać obciążona służebnością gruntową. (por. orzeczenie SN z dnia 5 grudnia 2012r. I CL 148/12 LEX 1284402).

Stworzenie katalogu spraw, w których w postępowaniu nieprocesowym interesy uczestników są sprzeczne nie jest możliwe. Nie powinno jednak budzić sprzeciwu stwierdzenie, że do tej kategorii spraw, podobnie jak sprawy o ustanowienie służebności drogi koniecznej, zaliczają się sprawy o ustanowienie służebności przesyłu.

Sam fakt, że właściciel nieruchomości obciążonej otrzymuje wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu jest niewystarczający do przyjęcia, że w takiej sytuacji interesy uczestników nie są sprzeczne.

Istotne jest bowiem to, że prawo właścicielskie na skutek ustanowienia służebności przesyłu, doznaje ograniczenia spowodowanego ustanowieniem ograniczonego prawa rzeczowego i to na czas nieokreślony.

Nie bez znaczenia również dla oceny czy w przedmiotowej sprawie zachodziła sprzeczność interesów były stanowiska prezentowane przez wnioskodawcę i uczestnika postępowania. Mianowicie wnioskodawca domagał się ustanowienia służebności przesyłu na swojej nieruchomości za wynagrodzeniem. Natomiast uczestniczka twierdziła, że nabyła tę służebność przesyłu przez zasiedzenie. W sprawie zatem co do tej zasadniczej kwestii zainteresowani prezentowali

rozbieżne stanowiska. Kwestia zasiedzenia służebności przesyłu miała w tej sprawie charakter prejudycjalny. Od niej bowiem w istocie zależało, czy wniosek wnioskodawcy zostanie uwzględniony.

Tymczasem nie może budzić żadnej wątpliwości fakt że do kategorii spraw, w których interesy uczestników są zazwyczaj sprzeczne zalicza się sprawy o stwierdzenie nabycia własności rzeczy przez zasiedzenie. Sprzeczność bowiem co do wyniku sprawy oczekiwanego przez wnioskodawcę i uczestnika postępowania jest wyraźna.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy uznał, że zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie i oddalił je w oparciu o przepis art. 385 kpc w z. z art. 397 § 2 kpc.